

Sis hectàrees d'oliveres

d'Aina Tur

Maig 2024

La primera versió d'aquest text va participar a l'XI Torneig de dramaturgia de Temporada Alta 2021.

La segona versió es va acabar d'escriure a una residència en motiu de La Rebelión de la Voces de la Fundación Santiago OFF en col·laboració amb la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramaturgia i l'Institut Ramon Llull, Santiago de Chile 2022.

La versió definitiva s'ha escrit gràcies a una Beca per a la creació literària 2023 de la Institució de Lletres Catalanes.

Sis hectàrees d'oliveres s'estrenarà el 2 de juliol del 2024 al Heartbreak Hotel produït per Titus Andrònic, S.L en el marc del Festival Grec 2024. El projecte de posada en escena ha rebut el XVII Premi Quim Masó per a la coproducció d'aquest espectacle que també es podrà veure a Temporada Alta 2024.

A na Mercè Seguí, la meva mare.

Alguns fragments...

Una casa gran.

Envoltada d'un oliverar.

He arribat fa una estona.

Fa calor.

Bufa llevant.

Les xitxarres gemeguen.

I el cant de les merles s'envesteix amb el batec de les ales d'un rossinyol.

SILENCI.

El sol es pon.

Entre branques.

Fulles.

I troncs.

Enrevessats.

SILENCI.

Porto dues garrafes de gasolina.

SILENCI.

Aquest matí:

M'he despertat plorant.

Somicant:

Tinc por:

Tinc por...

Encara dormida:

Tinc por.

Por...

I l'aire no podia entrar.

Ni sortir.

Del meu cos.

SILENCI.

M'he sentit.

De nou:

Petita.

Vulnerable.

I ridícula.

SILENCI.

Entre llàgrimes.

I esgotada.

He dit:

PROU!

SILENCI.

HO HE DE FER!:

I he vingut.

SILENCI.

Ara:

Els pinyols:

M'esquincen la sola de les sabates.

Bramen.

I trepitjo fort.

Per emmordassar-los.

I criden.

Més fort.

~

Jo no menjaré olives avui.

Es clar. No cal menjar olives. Per què hauries de menjar olives? No has de...

Tu no menjaves olives: Mai.

Què?

Quan érem petits. Tu no menjaves olives mai. Sempre deies: Jo no menjaré olives avui.

Clar. Volia jugar amb tu. Si en menjava, tu no jugaves amb mi.

Tothom en menjava. Tothom. Tu no. No. Tu no. Tothom menjava olives. Tu no.

Ostres Júlia. Fa molts anys d'això.

Ho he vist.

Què has vist?

Tot. Les olives. Totes.

Com? No entenc res. De veritat. No sé què fer. Si us plau. Explica'm què està passant. Si us plau.

SILENCI.

Per què has vingut?

SILENCI.

A veure, no te n'adones que tot això és molt estrany?: Torno de córrer. Et trobo aquí asseguda. Ni m'has avisat que venies. Quant feia que no ens veiem? Merda. Des que... És igual... Em dius que et tregui les sabates. Te les trec. Et fots la birra d'un glop, crides i em parles de quan érem petits. De quan jo no menjava olives per poder jugar amb tu. I no entenc res. I no m'expliques res. Vols dir-me, si us plau, què hi fots aquí?

Estiro la mà per agafar la birra que has portat.

Me la dones.

I me la bec d'un glop.

Què fas?

Ha estat un impuls.

Un impuls?

Aquest matí. Un impuls.

Què?

He vingut aquí sense avisar. M'has trobat asseguda en aquesta soca. T'he demanat que em treguis les sabates. Gairebé no he dit ni una paraula. I... i... i... i a sobre: no t'estic explicant què faig aquí.

Ja... és el que t'acabo de dir.

Aquest matí quan... quan... no... quan...

SILENCI.

Quan què?

SILENCI.

Quan...?

SILENCI.

Júlia! Aquest matí: Què?

SILENCI.

És igual... No diguis res... Estic acostumat a... a... a...

A què?

Totes sou iguals.

Totes?

Les dones d'aquesta família.

Què vols dir?

Sou críptiques. La meva germana. Tu. La teva mare. Les tietes. Les altres cosines. Mai no dieu què us passa. Mai no puc saber què penseu. Què necessiteu. I llavors: us costa respirar. I us ofegueu. Sempre el mateix.

Estic desfent el nus.

Quin nus? De què parles?

Necessitava venir. Havia de venir. Per acabar de... per... Per... poder... per... per...

SILENCI.

Per...?

SILENCI.

Què és aquesta olor?

Merda.

Fa olor de gasolina? No la sents?

I ara què li dic...?:

No... no la sento.

Ostres. De veritat? Fa olor de gasol...

Em vas traïr.

Com?

Per què he dit això ara:

Sóc imbècil.

~

Com has vingut?

Ho he vist: TOT.

Ja és fosc. Vull que marxis.

Aquest matí...

No m'interessa. Vull que marxis.

Necessito que m'escoltis. I que m'ajudis.

Mira, Júlia, jo t'estimo. Sento que t'estimo. Feia segles que no ens veiem. I et veig i penso: l'estimo.

Però ara necessito que marxis. No vull...

Vas escombrar el camí.

Vull que marxis: ARA.

Era el dia del meu aniversari. Havíem acabat de dinar i vaig anar a la cuina. Amb la meva mare i l'àvia. Sempre parlaven de menjar. De receptes. Bones. Em relaxava escoltar-les. Però... Va entrar. Plorant. La teva mare. I em van dir que marxés a jugar. Vaig sortir fora. Al patí. No hi éreu. Paaaaau! Paaaaau! Vaig cridar. I vas venir corrents. Sempre corries. Vas arribar. Suat. Molt suat.

Mira: t'he fet un camí! És el meu regal d'aniversari! He escombrat tots els pinyols des d'aquí, fins al taronger. Vine! Hem fet una cabana. I volem que vinguis a jugar amb nosaltres. Hi som tots! Dona'm la mà! Anem-hi plegats! Ja veuràs! Podràs caminar entre les oliveres! Anem! Ens esperen! T'hem preparat una sorpresa!

Vaig ser incapaç. No vaig sortir del patí.

La mare...

...aquell dia...

No vull.

Recordar.

SILENCI.

Vaig córrer:

Vaig córrer tot el matí.

Sempre que la mare plorava:

Jo sortia a córrer.

Hores.

I hores.

Corrent.

Entre les oliveres.

Lluny.

Dels plors.

I dels crits.

Agombolat.

Per aquests arbres.

Protegit.

Ni una llàgrima.

Ara no.

No vull pensar en això.

Mai més.

Això també ho he vist. Aquest matí...

Què dius?

Tu: El camí. El taronger. Lluny. Petit. El pati. La cuina. Gorda, una oliveta? Tot. Ho he vist tot. El pots de flam. La teva...

On ens has vist, Júlia?

En aquells dinars. La nena aturada. Aquella nena. La nena perduda. Plors. La mà... Qui ets?

Ni una llàgrima.